

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 11 februari 1904, kl. 7 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om ändring af 27 § bevillningsförrordningen och 34 § inkomstskatteförrordningen.

(2:a A.)

I en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 43, har herr J. Ström i Transtrand föreslagit,

»det Riksdagen ville dels besluta, att 27 § i gällande bevillningsstadga ändras sålunda: »Granskning af de skattskyldiges till ledning för egen taxering lämnade uppgifter skall, därest den skattskyldige därom skriftligen gjort framställning, verkställas af — — deltaga».

»För innehållet af — — — — — erfordras».

»Dylik uppgift må ej vara tillgänglig för andra än de personer, — — — — — däraf erhålla del, och må ej heller i taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds protokoll intagas; — — — förstöras», samt dels besluta om motsvarande ändringar i inkomstskatteförrordningens 34 §.»

Till stöd för sitt förslag har motionären anfört följande:

»På samma gång genom inkomstskatteförrordningen bestämmelse infördes om själfdeklaration, gafs ock i nämnda förordnings 34 § föreskrift om en viss sekretess beträffande af den skattskyldige sålunda lämnad uppgift för hans taxation. Såsom en nödvändig följd af denna bestämmelse ändrades äfven förrordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 så, att dess 27 § skulle hafva den lydelse, som i Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 31 mars 1903 är föreskrifven.

Hemlighållandet af den uppgiftsskyldiges inkomster i vidsträcktare mån, än hvad i bevillningsstadgans 69 § 2 mom. samt i inkomstskatteförordningens 40 § bestämmes, äger nog ibland sitt fulla berättigande, men för de flestas uppgifter torde dock denna sekretess vara fullkomligt obehöflig och därför icke ifrågasättas af den uppgiftsskyldige. Då emellertid enligt förordningens nuvarande bestämmelser alla uppgifter skola behandlas på samma sätt, därest icke den skattskyldige »skriftligen medgifvit uppgiftens offentliggörande», och då högst få, om ens några, besvara sig med sådant skriftligt angifvande, oaktadt de i själfva verket icke hafva något emot offentliggörandet, så måste därför alla dessa handlingar alldeles onödigt behandlas af ett slags sekreta utskott inom vederbörande taxeringsnämnder. Detta utskott kan icke heller gärna bli konstant under hela nämndens sammanträde, utan torde än en och än en annan ledamot inom nämnden behöfva utses för att biträda vid denna granskning. Till följd häraf blifva taxeringsmyndigheternas arbeten betydligt försenade och onödigt invecklade.

Alldeles tillräckligt synes därför nödig sekretess kunna bevaras genom att i förordningen införa bestämmelse om, att de, som icke vilja offentliggöra sina uppgifter, finge å sina deklarationer angifva exempelvis: »icke offentlig», samt att endast dessa behandlas så, som förordningen nu föreskrifver för alla. Under antagande, att de icke offentliga uppgifterna då blefve ett försvinnande mindretal, skulle arbetet inom såväl bevillningsberedning som taxerings- och pröfningsnämnd betydligt underlättas och den nödiga sekretessen i alla fall fullt bevaras.»

Den i motionen åberopade 27 § bevillningsförordningen, sådan denna § lyder enligt kungl. kungörelsen den 31 mars 1903, är i det väsentligaste likalydande med 34 § 2 mom. inkomstskatteförordningen. Båda lagrummen lämna föreskrifter om sättet för granskning af skattskyldiges till ledning för egen taxering afgifna uppgifter. Granskningen verkställles af vederbörande taxeringsmyndighets ordförande med biträde i hvarje särskildt fall af den ledamot, taxeringsmyndigheten utser, hvarjämte hos taxeringsnämnd och pröfningsnämnd kronoombudet skall deltaga i granskningen. För innehållet af sålunda granskad uppgift får ej inom taxeringsmyndigheten lämnas vidare redogörelse, än som nödvändigt tarivas för taxeringen. Såvidt skattskyldig icke därtill skriftligen gifvit tillstånd, är

dylik uppgift icke tillgänglig för andra än vissa i §§:na närmare omförmälda personer och får, utom i visst fall, ej heller intagas i taxeringsnämnds och pröfningsnämnds protokoll.

Ofvan angifna noggranna föreskrifter om deklarationsuppgifternas hemlighållande hafva föranledts af den vid fråga om införande af obligatorisk själfdeklaration ofta uttalade farhågan, att uppgifterna eljest skulle kunna missbrukas, så att den uppgiftspliktige genom yppande af hans förmögenhetsställning eller detaljerna i hans affärsrörelse komme att lida skada eller olägenhet. Motionären framhåller, att, enligt hans förmenande, ofvanberörda tillvägagångssätt beträffande många deklarationsuppgifter onödigt betungade taxeringsmyndigheternas arbete, och att detta i betydlig mån skulle lättas därigenom, att detta granskningssätt komme till användning allenast i det fall, att uppgiftspliktig, som ej önskade sin uppgift offentliggjord, å uppgiften därom gjorde uttrycklig anteckning.

Såvidt bevillningsutskottet har sig bekant, har emellertid det nuvarande sättet för granskning af deklarationsuppgifterna hitintills icke medfört afsevärd olägenhet. Vid sådant förhållande och då förevarande bestämmelser allenast under helt kort tid ländt till efterrättelse, synes det utskottet mindre lämpligt att för närvarande vidtaga någon ändring i åberopade lagrum.

Bevillningsutskottet hemställer alltså,

att herr Ströms förevarande motion om ändring af 27 § bevillningsförordningen och 34 § inkomstskatteförordningen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 februari 1904.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservation

af herr O. A. Ericsson.
